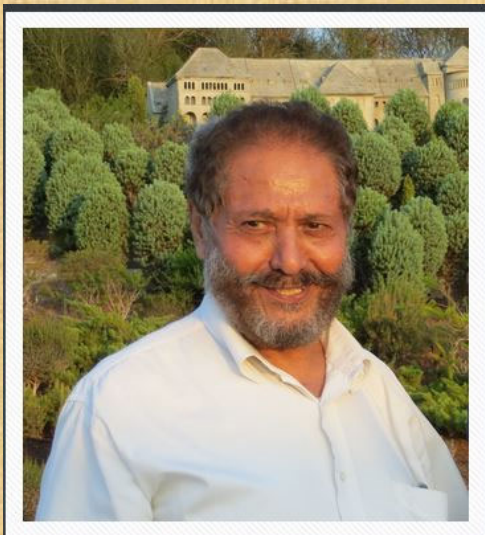

קִבֵּץ שִׁירִים מִפִּי אֲבִרָהם דָּהָרִי

לְעֵלוֹי נְשִׁמָּת
אֵלֹן דָּהָרִי ז"ל
בֶּן אֲבִרָהם וְאַהֻבָּה

תְּהֵא נְשִׁמָּתְךָ צְרוּרָה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים אָמֵן וְאָמֵן

אלון דהרי ז"ל בן אברהם ואהובה

ה' כסלו תשכ"ו - ה' כסלו תשמ"ג
29/11/1965 - 29/11/1983

זכרה גל-עד בלבנו

אלבום זה מקדש לאלון שנגדע בְּדַמִּי יָמָיו
אלבום זה מקדש לאלון שְׁנֵהָרָג בְּשִׂיא רַעֲנוּנוֹתוֹ
אלבום זה מקדש לַפֶּרֶח הַשָּׂדֶה שֶׁנִּקְטַף בְּאִיבוֹ
אלבום זה יִהְיֶה מַעֲיֵן זֶר תַּמִּיד לְזִכְרוֹ
אלבום זה יִהְיֶה מַעֲיֵן נֵר תַּמִּיד לְזִכְרוֹ
אלבום זה יִהְיֶה גֵל עַד לְזִכְרוֹ הַסָּגוּנִי שֶׁל אֲלוֹנִי
אֵלּוֹן נֶזְרַע, נִבְּטָה, צִמַּח, גָּדַל וּפָרַח בְּמִלּוֹא הַדָּרוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ
בְּאַרְצוֹ הַקְּדוּשָׁה אֶרֶץ אֲבוֹתָיו אֲבֹהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
וּבְשִׂיא פְּרִיחָתוֹ וְהַדָּרוֹ נִגְדַע וְנִטְמָן בְּאַדְמַת הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה
בְּאַרְצוֹ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ אֲבוֹתָיו וְאֲבוֹת אֲבוֹתָיו
אֲלוֹנִי גָדַל וְצִמַּח בֵּין פְּרָחֵי הַשָּׂדֶה הַיְּפִים וְהָרַעֲנוּנִים
פְּרָחֵי הַשָּׂדֶה הָרַבִּים שֶׁנִּקְטְפוּ בְּאִיבָם בְּגִלְל יוֹפִיִּים וְרוּחַם הַנָּעִים
כָּךְ אֲלוֹנִי נִקְטַף בְּאִיבוֹ בְּגִלְל רִיחוֹ וְיוֹפִיו הַטּוֹבִים
עַץ הָאֵלּוֹן הוּא עֵץ יָפֶה וְחֶסֶן כָּךְ הִזָּה בְּנֵי אֵלּוֹן "חֶסֶן הוּא כְּאֲלוֹנִים"

אלון בן אברהם ואהובה דהרי,

אלון מצוי הוא עץ השדה.

אלון הוא הכוכב האמצעי בין שני כוכבים,

הכוכב האמצעי ככה אורו.

עוד בהיותי תלמיד בתיכון "כנות" הייתי מסתכל בשמים,

ורואה שלשה כוכבים זוהרים באור נגוהות.

הכוכבים היו ערוכים בשורה האחד מתחת לשני,

והייתי אומר לעצמי - יהיו לי שלושה בנים.

וכך ימים, חדשים ושנים הייתי רואה אותם.

והנה לילה אחד אני מסתכל ורואה שהכוכב האמצעי אורו נחלש.

וכך לילה ועוד לילה תמיד מסתכל בשמים ורואה הכוכב האמצעי הולך ונחלש.

ואני ממשיך לעקב ומסתכל כל לילה והנה הכוכב האמצעי נעלם,

וכל ימי התופעה הזו לא הניחה לי והציקה לי ולא הבנתי את פשרה.

עד שבא היום המר והנמר ופתר את החידה של הכוכב האמצעי שככה אורו.

מארע זה שקרה לי במציאות, אינו חלום אלא מציאות שחיתי

אני ולא אדם אחר.

ספור אמת, שנחרט במחי ואחזה אותו כל חיי.

וזה מוכיח בעליל שאין מקריות בעולם, הכל מתכנן מראש

הכל מתכנן מראש, ורק שזה ענין של זמן ומקום שהדבר יצא לפעל.

"הנסתרת לה' אלהינו והנגלות לנו ולבננו עד עולם"

"בורא עולם הסתכל באריותא וברא עלמא" אריתא היא התורה הקדושה,

התורה היא התכנית ולכיה נברא העולם "שמים וארץ וכל אשר בם".

מה שקורה בעולם מאז ימי בראשית ועד ימינו ועד בכלל זה,

תכנו מהרגע שנברא העולם.

ומה שקורה בעולם הוא בצוע מה שתכנו מראש ע"י בורא עולם.

אלון בני כבה אורו בגיל חי שנים בזמן ובמקום שנקבע לו בעיר אשדוד בשעת ערב.

קומתו כתמר תלתליו כפז שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני פז

מראהו כלבנון בחר כארזים חכו ממתקים וכלו מחמדים

אלון היה ממשות טהורה ממשות מוצקה ממשות מהלכת ומלאת חיות.

עתה אלון איננו,

הנשמה נטלה ממנו, החיות נטלה ממנו, נשאר הגוף ללא הנשמה.

מה נשאר מאלון ממנו נשאר:

הצלם, הדמות, התמונה, ההלוד, המלים, הזכרונות, החויות, המשאלות, החרטות, האן אוניס
להחזיר את הגלגל אחורנית, חסר היכלת להושיע, להציל, חסר היכלת לחוש אותו, לחבק אותו,
לדבר אתו, להריחו, לראותו, ואין מושיע, ואין גואל, ואין חזרה, הכל חד-סטרי, הלך לעולמו לבלי
שוב.

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים אמן ואמן

אבא

קורות חיים:

מההכנה להתעברות

התעברות

עוברות (הריון)

לדה

ינקות

ילדות

נערוֹת

בגרות

התבגרות

זקנות

שיבות

גבורות

שוחות

חזרה להיות עפר שממנו לקח

אלה קורות חיים מלאים והם חלים על כל יצור חי אם זכה לחיים מלאים.
אך לא כל אחד זוכה והחיים נגדעים בשלב בחיים, כפי שנקבע לו מראש.
ואף אחד לא יודע באיזה שלב בחיים הוא יצא מן העולם (או מן העל),
רק בורא עולם יודע איך פיצד ומתי תסתים קצבת החיים שנתנה לאותו יצור חי.

את התופעה הזו חויתי אני, אברהם דהרי, כאשר שבני אלון ז"ל, נגדע באבו ללא הודעה
והתראה מקדמת, ללא הכנה נפשית, אלא פשוט בפתע פתאום.

(הפתע פתאום לא מתאים לבורא עולם כי הוא יודע מתי וכיצד ואיך.
הפתע פתאום מתאים רק לבני אדם כי אינם יודעים את הצפוי לקרות).

כך החלט שבני יסים את קצבת חייו הסוערים, ויהא עלינו מכרח המציאות להחזיר את גופו
הגשמי – שנוצר ונבנה מחומרים שמקורם עפר מן האדמה.
לא היתה בידינו כל בררה אחרת, אלא לבצע את הצווי האלהי ולקבר אותו באדמת הקדש
ארץ ישראל.

לקבר בבכי, בדמעות ובצער בל ישער,

ולזכרו נכתבו הדברים בהמשך

אברהם דהרי

אמר לי בני אלוני מה יכלתי

אמר לי בני אלוני מה יכלתי

משוש חיי, אמר לי מה יכלתי?

מה יכלתי עושה באותם רגעים שעמדנו סביב מטתך בקפלן?

עמדנו מפי הלם, מכים בחסר אונים

באין אונים ובאין כח להושיע ולשנות

חסר אונים מחלט לשנות את הגזרה

בלתי אפשרי לשנות את ההחלטה הגורלית

ההחלטה להפריד בין הנשמה ובין הגוף

ההחלטה לפרק את השתפות בין בורא עולם ואבא ואמא

רק בורא הכל בידו להחליט לטל את חלקו בשתפות שנקרא אלון

נוטל את חלקו בשתפות בעתוי שקבע בדרך שקבע ובמקום שקבע

ואין מי שיאמר לו מה תעשה ואין מי שיאמר לו מה תפעל

כי הכל מעשה ידיו ומה יכול ילוד אשה כמוני לעשות במעמד זה

אדם להבל דמה ימיו כצל עובר כציץ השדה כן יציץ

כי רוח עברה בו ואיננו ולא יפירונו עוד מקומו

קצבת חייך אלוני הסתיימה בארץ טרגי

כרעם וכברק ביום בהיר בפתע פתאום

הרעם זעזע עולם ומלואו מסוף העולם ועד סופו

התבל הזדעזע מקול השמועה הנוראה הפתאומית

"אלון דהרי הבן של המורה דהרי והגננת אהובה דהרי נהרג"

נהרג בתאונת דרכים בעיר אשדוד, השדודה, אל טל ואל מטר.

אלוני האהוב על כל מפריו נהרג נגדע באבו ברגע קט בפתע פתאום

על זאת דוה לבו על זאת דאבה עיננו על אלון שנגדע

ברוך דין האמת, זה רצונו של מקום

תהא מנוחתו כבוד וזכרו ברוך.

יִלְדוֹת לַבְּגָרוֹת

מִיִּלְדוֹת לַבְּגָרוֹת מִסְלול קָצָר אֶדְ אֶרֶךְ

וְכָל נָעוּ מַעְגְלוֹתֶם יַחַד,

מִסְלול קָצָר אֶדְ מָלֵא חַיִּים ;

בְּמַחְזוּרִיּוֹת סוּעָרָת, בְּמַאֲבָק סוּעָר,

מָלֵא דִינָמִיּוֹת, חַוִּיּוֹת, חֶפֶשׁ וְדָרוֹר,

בְּמַאֲבָק הַחַיִּים הַסוּעָרִים לְלֹא הַפּוּגָה.

מָלֵא שׁוֹבָבוֹת אֶהְבוֹת וְחִלּוּמוֹת

מַאֲבָק הַחֶמֶר עִם הָרוּחַ,

מָלֵא הַרְפָּתָקָאוֹת וּפַעֲלוּלִים

מַאֲבָק הַגּוֹף עִם הַנֶּפֶשׁ,

מָלֵא תַעֲלוּלִים.

מַאֲבָק הַשְׂכָּלִיּוֹת עִם הָרָגְשִׁיּוֹת,

מַאֲבָק לְלֹא פְּשָׁרוֹת.

מָלֵא חֲדוּה, מָלֵא שְׂגִשׁוּג, מָלֵא תְנוּעָה,

אֶדְ לַעֲתִים קְרוֹבוֹת גּוֹבֵר הָרָגֶשׁ עַל הַשְׂכָּל

מָלֵא רִיצוֹת, עֲלִיּוֹת, יָרִידוֹת וּמִשְׁבָּרִים.

וּלְפַעֲמִים הַהֶפֶד,

מָלֵא קוֹנְפְּלִיקָטִים, לְחָצִים וְאִכְזָבוֹת,

בְּמַחְזוּרִיּוֹת תְּכוּפָה וְדִינָמִית,

מָלֵא סַעֲרוֹת גּוֹף וְסַעֲרוֹת נֶפֶשׁ.

בְּכָל רָגְעֵי הַחַיִּים עָלֵי אֲדָמוֹת.

תְּהַפּוּכוֹת גּוֹף וְנֶפֶשׁ, רָגְשׁוֹת,

רָגוּשִׁים וְכִמְיָהוֹת מִלֵּאוֹת מֵאוּיִם.

מדינת ישראל
משרד הפנים

תעודת רישום לידה

שם משפחה	זכרי
שם פרטי	אלין
סין	לכר
מקום לידה	מספר תעודת הזהות: 2206511
שם נותן העליות	האגף העירי, הכפר
קב"ר	יום: 10.02.66
מחיר לידה	חודש: 10.02.66
לועזי	אלוף תשע מאות, אלף ואלף
דה	יום: 28.11.66
האב	יום: 10.02.66
האם	יום: 10.02.66

הנני מאשר כי הילד הנ"ל נרשם ביום 10.02.66 בסנקס תל אביב באותו בוקר 3 בדף 11
לפי חלק 111 סעיף 6 (1) לפקודת בריאות העם, 1940. ובספר התושבים לפי סעיף 3 לפקודת מרשם
התושבים, תש"ט-1949.

התעודה מספר 560574

הוצאת במשרד הפנים ב... באגף העירי, הכפר

במספר 11.3.66

תחומת סקר רישום לידות

1789/ס

93/מר

כְּמִנְהַג בְּעַר נְהַגְתִּי

אלוֹנִי, כְּמִנְהַג בּוֹעֲרִים בְּעַם נְהַגְתִּי

שֶׁבָּאֲשֶׁר בָּאִים עֲלֵיהֶם יְסוּרִים קָשִׁים, מִיַּד פּוֹעֲרִים פִּיהֶם כָּל־פִּי מַעֲלָה

וְאוֹמְרִים, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, לָמָּה עָשִׂיתָ זֹאת לָנוּ

לָמָּה, לָמָּה, מָה פָּשַׁעֲנוּ וּמָה חָטְאוּנוּ?

אִם בְּפִינוּ חָטְאוּנוּ, פְּתִלְתֵּל וְעַקֵּשׁ לִבָּנוּ

וְאֲנִי בַעַר וְלֹא אֲדַע בְּהִמּוֹת הָיִיתִי עֹמֵד, בְּשָׁר וָדָם עָפָר וְאֶפֶר

וְאֲנִי יוֹדֵעַ וּמַכִּיר שֶׁדָּרְכִיךָ אֱלֹהִי, אֲמֶת וַיֵּשֶׁר,

וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאַתָּה אֵל חַנוּן וְרַחוּם נָשָׂא עוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאָה

אָנָּה אֱלֹהִי אֵל תְּדִינִנִי כְּאֹמְרִי פִי וְאֵל תְּדִינִנִי בְּעֵת כְּעָסִי וְצַעְרִי

אָנָּה אֱלֹהִי אֵל תִּסְתִּיר פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי בַּיּוֹם צָר לִי מִהֵרָ עֲנֵנִי,

כִּי כָלוּ בִּיגְלוֹן יָמֵי וְעֲצָמוֹת כְּמוֹקֵד נִחְרוּ, הִכָּה כְּעֹשֶׁב וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִּי שִׁכַּחְתִּי מֵאֲכָל לֶחֱמִי

מִקּוֹל אֲנַחְתִּי דְּבָקָה עֲצָמִי לִבְשָׁרִי הָיִיתִי מִדְּבַר הָיִיתִי כְּכּוֹס חֲרָבוֹת

שֶׁקֵּדְתִּי וְאַהֲיָה בְּצַפּוֹר בּוֹדֵד עַל גַּג כָּל הַיּוֹם,

יְגוֹנִי וְצַעְרִי תָמִיד עַל בְּנֵי עוֹלָלִי שֶׁרַחַק מִמֶּנִּי לַעַד.

אַתָּה אָבִינוּ אַתָּה מַלְכֵנוּ אַתָּה גֹּאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי כְּגֹדֶל חֲסִדְךָ

אלוֹנִי הוּא שְׁלֶךְ כָּמוֹ שֶׁהוּא שְׁלָנוּ,

אֲנִי אָבֹא שְׁלוֹ כְּשֵׁם שֶׁאַתָּה הִנֵּךְ אָבֹא שְׁלוֹ

וְאֲנִי רוֹצֶה אֶת אֱלוֹנִי כִּי אֲנִי הָרִיתִיו,

וְאֱלוֹנִי הוּא שְׁלֶךְ כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ.

אַתָּה אֱלֹהִי נִכְמְרִים רַחֲמֶיךָ עַל בְּרוּאֶיךָ

וְאֲנִי נִכְמְרִים רַחֲמֵי עַל בְּנֵי מַחֲמַד נִפְשֵׁי.

אֱלֹהִי, הֲאִם אֲסוּר לִי לַפְעֵר פִּי בְּמַר נִפְשֵׁי?

הֲאִם יִחַשֵׁב לִי שֶׁנְּהַגְתִּי כְּבוֹעֲרִים בְּעַם?

אָנָּה אֱלֹהִי, הִבִּינִנִי רַחֵם עָלַי וְעַל נִפְשֵׁי רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנָיו

כֹּן, יְהִי רָצוֹן,

אָמֵן כֹּן יְהִי רָצוֹן

משוש חי

אלוני אלוני משוש חי מילדות לבגרות

תקופת חיים היפה והזהרת ביותר

תקופת חיי מעין זו אתה חווית

הקרנת סביבך חיות מרבית נעימות

הקרנת סביבך הדרת גוף נעימה

מפיצים סביבם את ניחוחם

כך אלוני מרגע לדתך ועד שיא בגרותך

אשריך בני שפכה לך,

אשרי הארץ שפכה לה,

מילדות לבגרות תקופת חיים שאין לזלזל בה

תקופת חיים המתוקה ביותר והרפתקנית ביותר

חיית אותה במקסימום החיות במלוא כחותיך האפשריים

מרבית חדות חיים מרבית מתיקות מרבית חיוכים משובבי לב

ממש כפרחי השדה בשיא פריחתם ומפיצים ריחות נעימים סביבם

ואת תפארתם להנאתם של כל הסובבים אותם

הקרנת סביבך ניחוחות נעימים הקרנת זוד הדרך ותפארתך,

אשרי משפחתך שפכה לה,

אשרי האל שפכה ברואיו.

דרכו של אלהים

דרכו של אלהים לקחת את הטובים אליו
דרכו של אלהים לקחת את הטובים בצעירותם
את הטובים בצעירותם הוא לוקח אליו
"דודי ירד לגנו לרעות בגנים וללקט שושנים"

דודי ירד לגנו לערוגת הבשם
אל גנת אגוז ירד לראות באבי הנחל
לראות הפרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים
ככה בורא עולם אוהב לרעות בגנים וללקט שושנים
ככה בורא עולם אותך אלוני במלוא ריחך הטוב קטף אותך
פשושנה בין החוחים פן אלוני פן הבנים
וכאשר קוטפים את השושנה מבין החוחים
נטל מהמקום ריחו זיוו והדרו

וכלם הרגישו בחסרונה של השושנה שנקטפה
וכל מי שנהנה מזיוה, מריחה, ומהדרה של השושנה
נתקף בעצב ביגון ובצער עמק וצורב
נשארה רק הדמות, הצלם שלך אלוני
דמותך שנצרכה במחות מכריך ומכרך
חרוטה במוחותיהם בתי הזכרון
ואתה מצלם במוחותיהם
אלוני, אתה מצלם בכל איברי גופי ובנשמת
אתה מתהלך בקרבי ישן עמי וקם אתי
לכל מקום שאלך אתה מתהלך
זכרך הטוב גל-עד בלבנו לעד
אמן

יֵבֶשׁ כְּחָרֶס כְּחִי

אלוני, הנני יבש

יֵבֶשׁ כְּחָרֶס כְּחִי לְהַבִּיעַ מַלְיָם

לְהַבִּיעַ אֶת מָה שֶׁבִּתְכִי אֶת סְעָרוֹת לְבִי וּבִשְׂרִי

לְהַבִּיעַ אֶת אֲשֶׁר אֲנִי מְרַגֵּשׁ

אֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׁמַעֲנָן הַמַּלְיָם יֵבֶשׁ

מַעֲנָן הַמַּלְיָם שְׁבִי אֶזֶל

נִסְתַּמּוּ הַמַּעֲנִינוֹת שֶׁל הַמַּלְיָם שְׁבִי

וּבְמִצָּב זֶה קֶשֶׁה לִי עַד מָאֵד

כִּי יֵשׁ בִּי רָצוֹן עַד מָאֵד

יֵשׁ בִּי תִשׁוּקָה עֶזָּה לְהַבִּיעַ לְהוֹצִיא מִתּוֹכִי

יֵשׁ בִּי דְחָפִים עֲזִים לְהַשִּׁיחַ לְשׁוֹחַח לְפָרֶק

יֵשׁ בִּי לְחָצִים עֲצוּמִים עַד מָאֵד

לְחָצִים פְּנִימִיִּים שְׂרוּצִים לְפָרֶץ

לְחָצִי פְּנִימִיִּים שֶׁנֶּתַן לְתֵת לָהֶם דְּרוֹר

רק בשיחה מְשַׁחֲרֶרֶת

בְּאִמְצָעוֹת מַלְיָם, אֵד מַעֲנִינוֹת הַמַּלְיָם יֵבֶשׁוּ בִּי

וְאֲנִי עֲתָה חֹסֵר אוֹנִים כִּי הַטְּרָאוּמָה גְּדוֹלָה מִמֶּנִּי

וְאִין בִּי הִיכָלֶת לְהוֹשִׁיעַ, לְהוֹשִׁיעַ לִי לַעֲצָמִי

וְהַאֲפָשְׁרוֹת שְׁעוֹמָדֶת בְּפָנַי לְהוֹשִׁיעַ לִי הִיא

שְׂאֲנִי אֶפְנֶה רַק לְאֲבִינוּ שְׁבִשְׁמִים

רַק הוּא יָכֹל לְהוֹשִׁיעַ

הוּא מוֹחֵץ וְהוּא מְרַפָּא

הוּא הָאֲבָא שְׁלִי וְשֶׁלְךָ

הוּא לְקַחְךָ מִמֶּנִּי אֵלָיו כִּי שְׁנִינוּ בְּרִשׁוֹתָו וּבִיָּדָיו הַטּוֹבוֹת

הוּא אֱלֹהֵנוּ וְאֶנְחֵנוּ עֲבָדָיו

נוֹדָה לוֹ לַעֲוֹלָם

אל תגידו בגת

אל תגידו בגת

אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצת אשקלון

פון תעצבנה בנות פון תבכנה נערות

פון תזדעזענה עלמות פון תבכנה אמהות

פון יבכו בחורי גת פון יעצבו אבותיהם

פון יבכו עוללי גנים פון יבכו זקנים

פון יבכו העבים פון יזדעזעו גבורים

על אלון שנגדע באבו

על האלון האהוב התמיר החביב והנערץ

על אלון בן מזל קשת המהיר כחץ מקשת

על אלוני השופע חיים המלא עליצות

איך נפל החסון באלונים

איך נגדע בחר בארזים

איך יקבר בחר שכלו מחמדים

הצר תמים פעלו כי כל דרכיו משפט

תהא נשמתך צרורה בצרור החיים, אמן

מִשְׁמָעוֹת הַחַיִּים וּמִשְׁמָעוֹת...

אלוני, מוֹתֵד, הִמְחִישׁ לִי אֶת מִשְׁמָעוֹת הַחַיִּים
אלוני, מוֹתֵד הִבְהִיר לִי אֶת מִשְׁמָעוֹת הַמָּוֶת
אלוני, מוֹתֵד הִבְהִיר לִי אֶת מִשְׁמָעוֹת הַחֶסֶד אוֹנִים לְהוֹשִׁיעַ
אלוני, מוֹתֵד הִמְחִישׁ לִי אֶת הַמִּשְׁמָעוֹת אֲדָם
אלוני, מוֹתֵד הִבְהִיר לִי אֶת מִשְׁמָעוֹת "הָעוֹלָם הַזֶּה פְּרוֹדוֹר"
אלוני, מוֹתֵד הִמְחִישׁ לִי אֶת מִשְׁמָעוֹת "הָאָדָם הוּא אוֹרֵחַ בְּעוֹלָם הַזֶּה"
אלוני, מוֹתֵד הִבְהִיר לִי אֶת מִשְׁמָעוֹת "כִּי לֹא לְעוֹלָם חֶסֶן"
אלוני, מוֹתֵד הִמְחִישׁ לִי אֶת מִשְׁמָעוֹת "וּמִתֵּר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין"
אלוני, מוֹתֵד הִבְהִיר לִי אֶת מִשְׁמָעוֹת "גִּזְרֵת הַכְּתוּב"
אלוני, מוֹתֵד הִמְחִישׁ לִי אֶת מִשְׁמָעוֹת "גּוֹף לֹא נִשְׁמָה"
אלוני, מוֹתֵד שָׁנָה אֶת הַתִּיחִסוּתִי לַחַיִּים
אלוני, מוֹתֵד הִבְהִיר לִי אֶת "שְׁבָרֵי יוֹת הַחַיִּים"
אלוני, מוֹתֵד הִבְהִיר לִי אֶת מִשְׁמָעוֹת הַשְּׂכּוֹל
אלוני, מָה אָנוּ מָה חַיִּינוּ מָה כָּחֵנוּ מָה גְבוּרָתֵנוּ
הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאֵין לִפְנֵי בּוֹרֵא עוֹלָם
וְאִנְשֵׁי הַשֶּׁם, שֶׁשָּׁמָּה מִפְּרָסָם כֹּלָא הָיוּ
וְחֻכְמֵי כְּבִלֵי מִדָּע וְנִבּוֹנִים כְּבִלֵי הַשֶּׁכֶל
אלוני, מוֹתֵד הִמְחִישׁ לִי מַעַל כָּל סִפֵּק שֶׁכֵּל בָּנִי אָדָם עָלִי אֲדָמוֹת שְׁוִים בְּיוֹם הַמָּוֶת.

"כְּלָבוֹשׁ יַחְלִיפֶם וַיַּחֲלִפוּ דוֹר הַלֵּךְ וְדוֹר בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת
אָדָם יִסּוּדוֹ מֵעַפָּר וְסוּפוֹ לְעַפָּר וְלֹא לְעוֹלָם חֶסֶן"

אלוני, עֲבֵרֶת מֵעוֹלָם רָגַעִי לְעוֹלָם נֶצְחִי

הַתַּחֲנָה הָאַחֲרוֹנָה

לוֹוֶה מַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת מִשְׁרָתִי עָלֶיּוֹן

לוֹוֶה הַמַּלְאָכִים מִקַּבְּלֵי פָנָיִךְ

לוֹוֶה נְשָׁמוֹת הַצַּדִּיקִים לְעוֹלָם שְׁכָלוֹ טוֹב

מוֹקִירֶיךָ לוֹוֶה עַד הַקָּבֶר וְחֲזָרוֹ לְעֶסְוִקָם

וְכֵאן נִפְרְדּוּ מִמֶּךָ וְאַתָּה מֵהֶם הַגַּעַת לַתַּחֲנָה אַחֲרוֹנָה

מִכָּאן מַלְוִים אוֹתְךָ דְּרֵי הָעוֹלָם הַבָּא

אַשְׁרֶיךָ אֱלֹהֵי אֲשֶׁרֶיךָ

גִּדְלָת בָּשָׂם טוֹב וְנִפְטָרֵת בָּשָׂם טוֹב מִן הָעוֹלָם הַזֶּה

וְהַתְקַבְּלָתָּ בְּהוֹד וּבְהִדָּר וּבְכִבּוּד לְעוֹלָם הַבָּא

אַשְׁרֵי בְּנֵי, אֲשֶׁרֶיךָ, תְּהִי מְנוּחָתְךָ כְּבוֹד, אָמֵן.

אֱלֹהֵי חַמוּדֵי אֲשֶׁרֶיךָ

אֱלֹהֵי חַמוּדֵי, אַתָּה יוֹדֵעַ, קְבוּרַת מַלְכִּים נִקְבְּרַת

כָּל אוֹהֲבֶיךָ לוֹוֶה, מַגְדוֹלָם וְעַד קֶטְנָם

מֵרֹאשׁ הָעִיר וְעַד עוֹלָלִים

מֵרֹאשׁ מוֹעֲצַת הַפּוֹעֲלִים וְעַד אַחֲרוֹן הַפּוֹעֲלִים

כָּלֵם, חֲבָרִים, דּוֹדִים, דּוֹדוֹת

סָבִים סָבוֹת מוֹרִים וּמוֹרוֹת

כָּלֵם כְּבִדּוֹךְ בְּדֶרֶךְ הָאַחֲרוֹנָה עָלֶי אֲדָמוֹת

לוֹוֶה בְּזַעֲזוּעַ עֵמֶק וּבִנְחָלֵי דְמָעוֹת

לוֹוֶה בְּחִשְׁרַת אֲנָחוֹת וּבְכִבּוּד גָּדוֹל

לוֹוֶה כָּל אוֹהֲבֶיךָ וְכָל מַעֲרִיצֶיךָ

לוֹוֶה כָּל מוֹקִירֶיךָ עִם הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ

הַקִּיצוֹ וְרִנּוֹ שְׁכֵנֵי עֶפְרָיִם

הַמְשַׁמְעוֹת בֶּן חֲמִישִׁי שָׁנִים הָיָא כְּפוּלָה
הָאֲחֵת בֶּן חֲמִישִׁי שָׁנִים הִלְכְתָּ מַעֲמָנוּ
הַשְּׁנִיָּה הָיָא, אֶתְּהָ הָרִי חֵי לֹא מֵת
אֶתְּהָ מִבֵּין אֶת הַמְשַׁמְעוֹת הַשְּׁנִיָּה יִקְרִי
אֶתְּהָ בְּשִׁבְלִי בֶן-חֵי וְקִיָּם וְנִצָּב מוֹלִי גֵל-עַד
גֵל-עַד חֵי וְנוֹשֵׁם אֵי שָׁם תַּחַת כְּסֵא הַכְּבוֹד
עִם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְחֹסִידִים כְּמוֹ שְׁנֹאמֵר,
"הַקִּיצוֹ וְרִנּוֹ שְׁכֵנֵי עֶפְרָיִם" אֵלֹהִים הֵם הַצַּדִּיקִים
וְהֵם אֵינָם מֵתִים, אֶלָּא הֵם חַיִּים
אֲשֶׁרִיד בְּנִי, אֲשֶׁרִיד, אֲשֶׁרִיד בְּעוֹלָם הַזֶּה
וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא
יְהִי זְכָרְךָ בְּרוּךְ
וְנִשְׁמַתְךָ תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצֻרוֹר הַחַיִּים אָמֵן.

אֵלֹהֵינוּ, דְּמִי וּבְשָׁרֵי, מַחְמַד נִפְשֵׁי
עַל קִבְרְךָ נִצָּבֶת מַצָּבֶת אָבֹן כְּגִבְהָךְ
עַל הָאָבֹן אֲשֶׁר שְׁמִתִּי מַצָּבָה כְּתוּב בֶּן הַשְּׂאֵר
"זְכָרְךָ גֵל-עַד בְּלִבֵּנוּ"
הַמַּלְאִכִּים גֵל-עַד, לִשְׁתֵּי מַלְאִכִּים אֵלֹהִים יֵשׁ מְשַׁמְעוֹת עֲמֻקָּה
הֵן מִבְּיַעוֹת מוֹחֲשִׁיּוֹת לְזְכָרְךָ
אֲנִי בְּחֵרְתִי אֶת הַמַּלְאִכִּים הָאֵלֹהִים שְׁיִבְטָאוּ
שְׁיִבְטָאוּ נְכוֹנָה אֶת הַמַּצִּיאוֹת, אוֹתְךָ
אֶתְּהָ גֵל, וְלֹא סֶתֶם גֵל אֶלָּא נְחֹשֶׁל
נְחֹשֶׁל בִּים סוּעֵר, בְּאוֹקִיָּאנוֹס גּוֹעֵשׁ
הַנְּחֹשֶׁל זֶה אֶתְּהָ עִם כָּל הַוִּיתְךָ
הֵי, הָאוֹקִיָּאנוֹס הֵם הַלְּבָבוֹת
לְבָד, לְבִי וּלְבָבוֹת אַחִיד אֲבִירָם וְהִרְאֵל
עוֹד כְּתוּב בְּמַצָּבָה, "רָץ כְּצִי נִגְדַעְתָּ בּוֹ חֲמִישִׁי שָׁנִים"
כֵּן בֶּן חֲמִישִׁי שָׁנִים עֲזַבְתָּ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה

קְבוּרָתוֹ בְּיוֹם מִיתָתוֹ

מִי שֶׁקְבוּרָתוֹ בְּיוֹם מִיתָתוֹ נַחַת רוּחַ גָּדוֹל לוֹ לְמַת

נַחַת רוּחַ לוֹ לְמַת אִם קְבוּרָתוֹ בְּיוֹם מִיתָתוֹ

שֶׁלֹא תֵלִין נִבְלָתוֹ לֹלֵא קְבוּרָה וְכָל שְׂמִמָּהִרִים קְבוּרָתוֹ

עוֹשִׂים לוֹ נַחַת רוּחַ וּמְנוּחָה לְנִשְׁמָתוֹ.

וְמָה טוֹב חֲלָקוֹ וְמָה נָעִים גּוֹרְלוֹ שֶׁל אָדָם,

אִם יִזְכֶּה וְתִהְיֶה פְּטִירָתוֹ וְקְבוּרָתוֹ בְּעֶרֶב שַׁבָּת,

וּבִכְךָ יִנָּצַל מִחֲבוּט הַקֶּבֶר.

וְמָה טוֹב חֲלָקוֹ וְמָה נָעִים גּוֹרְלוֹ שֶׁל אָדָם

אִם קְבוּרָתוֹ תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּעֶרֶב שַׁבָּת.

תְּהִי מְנוּחָתָךְ כְּבוֹד

יְהִי זְכָרְךָ בְּרוּךְ

וְתִהְיֶה נִשְׁמָתְךָ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים

וְמָה טוֹב וְמָה נָעִים חֲלָקוֹ שֶׁל אָדָם,

אִם שְׂמִים מַצָּבַת אָבֵן עַל קְבָרוֹ תִּכְּף עִם קְבוּרָתוֹ

לְהִגֵּן עָלָיו מְרוּחִין וְלִילִין בִּישׁוּן,

אֲשֶׁרֵיוּ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ אֲשֶׁר הִתְקַיֵּם בּוֹ הַנֶּ"ל.

אֲשֶׁרֵיךְ בְּנֵי אֱלֹהִים שֶׁבָּךְ נִתְקַיֵּם הַנֶּ"ל,

אֲשֶׁרֵיךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲשֶׁרֵיךְ בְּעוֹלָם הַבָּא.

אֲשֶׁרֵיךְ מָה טוֹב חֲלָקִיךָ, אֲשֶׁרֵיךְ מָה נָעִים גּוֹרְלִיךָ,

אֲשֶׁרֵיךְ מָה טוֹב זְכָרְךָ, וְאֲשֶׁרֵיךְ מָה טוֹב שְׁמִיךָ.

אֲשֶׁרֵיךְ בְּנֵי אֲשֶׁרֵיךָ.